Petak, 18.01.2013.g.

Četvrtkom se u našoj župi održava EUHARISTIJSKO KLANJANJE. Tako

je ponovno bilo i jučer, nakon male stanke radi adventskog i Božićnog

vremena.

I PRVI PUT SAM OSJETIO DA MORAM BITI NA

EUHARISTIJSKOM KLANJANJU MOJEM GOSPODINU, ŽIVOME

GOSPODINU.

A TO SAM OSJETIO NA NAČIN ŠTO MI JE BILO POSVE

NORMALNO DA MI NIŠTA DRUGO NIJE BILO PREČE NEGO DA

TAJ DAN ODEM NA MISU I POSLIJE OSTANEM NA KLANJANJU

PRESVETOM GOSPODINU, S JEDNE STRANE, A S DRUGE STRANE

OSJETIO SAM U SEBI, KADA SAM POMISLIO NA

PRISUSTVOVANJE KLANJANJU, JEDAN NEOPISIVI MIR U SEBI.

POTPUNI MIR.

Prvi put da sam se tako osjećao prije KLANJANJA PRESVETOM

GOSPODINU U OLTARSKOM SAKRAMENTU.

A možda je to i zbog toga što sam u utorak bio prvi put na molitvenom

sastanku naše molitvene zajednice KRVI KRISTOVE. I od onda mi

jednostavno "hoda" po mislima da moram svakako, kad god se ukaže

prilika, KLANJATI SE ŽIVOME GOSPODINU U NJEGOVOM

PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

JER JE TO KLANJANJE ZAPRAVO JEDNA VELIKA I JAKA

MOLITVA JEDNE MOLITVENE ZAJEDNICE KOJU SAČINJAVAJU SVI

ONI KOJI SU TADA TOM KLANJANJU PRISUTNI.

I TO MOLITVA ŽIVOME BOGU, NAŠEM SPASITELJU!

A I ZLI STRAHOVITO MRZI KADA SE MI PONIZNO KLANJAMO

NAŠEM GOSPODINU.

KAKO ONDA SAMO BJEŽI OD NAS!

Od sada, kada sam odlučio da se aktivno uključim u našu molitvenu

zajednicu KRVI KRISTOVE, JEDNOSTAVNO MI JE POTPUNO

NORMALNO DA MORAM PRISUSTVOVATI SVAKOM

EUHARISTIJSKOM KLANJANJU GDJE GOD MOGU, POGOTOVO

ČETVRTKOM U NAŠOJ ŽUPI.

JER AKO MI JE GOSPODIN POSLAO ZNAKOVE DA HOĆE DA SE

UKLJUČIM U MOLITVENU ZAJEDNICU, ONDA ON U TIM

MOLITVAMA, KOJE ĆU TAMO MOLITI SA DRUGIM DRAGIM

ČLANOVIMA MOLITVENE ZAJEDNICE, ŽELI OD MENE MOJE ČISTO

SRCE I DUŠU, DA MOLITVE DOLAZE IZ MOJEG ČISTOG SRCA I

DUŠE, KAKO BI MOŽDA BILE NA PUTU BOŽJE VOLJE ZA ONO

ZA ŠTO ĆU SE MOLITI.

MISLIM DA JE TO VELIKA VJERSKA I DUHOVNA ODGOVORNOST,

SVAKOG ONOG KOJI JE ČLAN ILI ŽELI BITI ČLAN BILO KOJE

MOLITVENE ZAJEDNICE.

I MOGU REĆI, OD KADA SAM ODLUČIO POSTATI ČLAN

MOLITVENE ZAJEDNICE, OD KADA SAM PRVI PUT NA

MOLITVENOM SASTANKU, NEKAKO SE DRUGAČIJE OSJEĆAM.

ODGOVORNIJE, NEKAKO OSJEĆAM DA JE TO MOJA NOVA

DUHOVNA STEPENICA, DA ME TU GOSPODIN ŽELI JOŠ ČIŠĆEG

I PREDANIJEG NJEMU I NJEGOVOJ BOŽJOJ RIJEČI.

I možda je to sve razlog što sam na jučerašnjem klanjanju prvi put

odredio, prije samog klanjanja, tri nakane na koje ću se MOLITI

ŽIVOME GOSPODINU KOJI ĆE TAMO BITI U PRESVETOM

OLTARSKOM SAKRAMENTU.

Za jednu obitelj, vjenčanje jednog para koji već godinama živi

nevjenčano, i za moju obitelj, za milost da uzmognemo i kao obitelj i

kao pojedinci prepoznati Božju volju za naše živote te za snagu da ju

možemo vršiti.

Izrekao sam Gospodinu te svoje nakane i čekao njegove odgovore, ŠTO

JA U SVEMU TOME MOGU NAPRAVITI, jer često zamolim Gospodina

da me iskoristi kao svoje oruđe kako bi se vršila Njegova volja u tim

zamoljenim nakanama.

Tokom molitve, prvo mi je došla jedna misao, pa se i ponovila, koja nije

imala nikakve veze sa zamoljenim nakanama. Sasvim druga osoba, za

koju se inače pomolim kratkom molitvom svaki dan, ali koja nije bila sada

u mojim nakanama.

Formirala mi se misao da joj moram reći da pusti članove svoje obitelji da

idu svojim tokom u svojim životima, neka ih ne pokušava mijenjati i

usmjeravati, neka ih prihvati kakvi sada jesu, nego da se neka okrene

prema sebi i svojem životnom putu, gledajući da vrši Gospodinovu volju

za svoj život.

Malo sam se iznenadio, počeo sam se preispitivati od kuda bi bila ta

misao. Da se nije zli nešto upleo.

No, misao mi je ostala ista, osjetio sam mir i obvezu da to učinim.

I to sam danas učinio. Nazvao sam tu osobu, rekao joj sve što je bilo.

Ona me saslušala preko telefona i na kraju samo rekla da je i njoj jučer

došla slična misao i zaključak, nakon nekih događaja koji su se dogodili u

obitelji.

Nekako sam odahnuo, jer mi je to bilo prvi put da nekome prenosim

nešto što mi je došlo u misli tokom molitve.

**JA ZNAM DA MI JE TO MOJ GOSPODIN**

**PORUČIO, ALI KAKO DA TO TAKO**

**KAŽEM NEKOME DRUGOME!**

**No, kod mene je to jednostavno, što mislim**

**da trebam učiniti, što mislim da je**

**Gospodinova volja za moj život i mene da**

**činim, ja to učinim bez ikakvih vrlih**

**razmišljanja. Naravno, prije se dobro**

**preispitam u sebi. I kad osjetim mir u sebi,**

**više ništa ne razmišljam nego činim.**

A onda mi je Gospodin poslao i neke odgovore na moje molitve i nakane

koje sam mu uputio.

HA, HA, HA… NAJPRIJE JE ON REKAO MENI ŠTO ME TREBA A

ONDA MI TEK ODGOVORIO NA MOJE MOLITVE.

**GOSPODIN MOJ I BOG MOJ!**

Što se tiče moje obitelji, nisam osjetio nikakve misli i odgovore, a to je i

tako i tako moja stalna, svakodnevna molitva za moju obitelj, pa tu sada

nije bilo nešto posebno za činiti, barem s moje strane.

E, što se tiče one obitelji u potrebi, dobio sam odgovor u misli, formirala

mi se misao, DA KAŽEM MUŽU I ŽENI U TOJ OBITELJI, DA

OBNOVE BRAČNE ZAVJETE U CRKVI, I DA POČNU ŽIVJETI

PONOVNO ISKRENO I PREDANO PO NJIMA.

Da, lako je to meni reći, dragi moj Gospodine, ali kako ću ja to reći njima

a da me ozbiljno shvate!?

Istina, ta obitelj ima sada velike kušnje, praktični su vjernici, mislim da će

me i shvatiti.

Ali ti Gospodine od mene hoćeš da to sve tako napravim da oni i prihvate

ovaj tvoj ODGOVOR NA MOJU MOLITVENU NAKANU…

JA ĆU TO UČINITI A MOLIT ĆU PREDRAGOG DUHA SVETOGA

DA ME U TOME VODI I SA MNOM UPRAVLJA.

Što se tiče treće moje nakane, dobio sam u misli odgovor da idem danas

u drugo mjesto, gdje ti ljudi žive, na misu, i da usput porazgovaram s

jednim od njih o tome.

Dobro, to sam i namjeravao, ali odmah danas…

I kada sam se ujutro digao, pada snijeg, pada li ga, pada…

Moj auto 22 godine, samo prve dvije gume su zimske, a cesta puna

snijega. I još voziti 50-tak kilometara.

Malo sam se nećkao, onaj zli me maksimalno odgovarao, te je snijeg… te

mogu to i koji drugi dan… te mi se može nešto dogoditi… te mogu doma

nešto pametnijeg napraviti…

Uh, baš sam bio u dilemi…

ALI, AKO JE TO MOJ GOSPODIN HTIO OD MENE, ONDA ĆE ME

ON I PAZITI NA PUTU.

I SJEO U AUTO, JEDVA IZAŠAO NA CESTU OD SNIJEGA.

NO, CIJELA VOŽNJA, TAMO I NATRAG, BILA JE KAO DA SE

VOZIM PO NAJLJEPŠOJ CESTI.

BEZ IJEDNOG PROBLEMA. I GDJE JE PROBLEMA BILO, PROŠAO

SAM KAO DA JE CESTA PRAZNA I ČISTA.

NO, OSOBA S KOJOM SAM TREBAO RAZGOVARATI DANAS,

RADI POSLA NIJE MOGLA ODVOJITI VRIJEME ZA RAZGOVOR.

NIJE MI BILO KRIVO. ZNAM DA JE TO ILA GOSPODINOVA

VOLJA. JA SAM JOJ REKAO DA JU NEŠTO TREBAM. UČINIO

SAM SVOJE, ONA VEĆ TO ZNA.

A MOŽDA ME GOSPODIN ZA POČETAK SAMO HTIO ISPROBATI

DA LI ĆU IZVRŠITI ONO ŠTO JE OD MENE TRAŽIO… TKO ZNA.

JA SAM SVOJE UČINIO, TAKOM SAM SE LIJEPO PUTEM MOLIO,

RADOSNO OSJEĆAO, I ONDA I SADA.

POTPUNI MIR U MENI.

ZNAM DA SAM IZVRŠIO GOSPODINOVU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT I

DA SAM UČINIO ŠTO SAM DANAS TREBAO.

**O PREDRAGI, PRESVETI, TROJEDINI**

**BOŽE, NEKA TI JE MOJA BESKRAJNA**

**HVALA!**

**ZNAM DA JU TI NE TREBAŠ, ALI JA TI**

**JU DAJEM RADI SVOJEG SPASENJA!**

BLAGOSLOVLJEN TI BOŽE OČE, STVORITELJU, U VIJEKE.

I TI GOSPODINE ISUSE KRISTE, SINE BOŽJI, SPASITELJU I

OTKUPITELJU, U VIJEKE.

I TI BOŽE DUŠE SVETI, KOJI ME VODIŠ, JAČAŠ, NADAHNJUJEŠ,

ISPUNJUJEŠ I BRANIŠ NA PUTU KOJI JE GOSPODIN ZA MENE

ODABRAO.

I ČAST I SLAVA TEBI DRAGA NEBESKA MAJČICE, KOJA SE

MOLIŠ ZA MENE.